

Ruth at the Intersection of stories

Rachel Sharansky Danziger * June 22nd 2021 * Storytelling and the rise of Kings lesson #4

1: Intertextuality

David M. Gunn and Donna Nolan Fewell, Narrative in the Hebrew Bible, 107:

Meaning sometimes emerges through association – and association is often in the eye of the beholder. Like a needle returning to pick up thread, a plot can loop around and reconnect, stitching intricate patterns of meaning. The reader, attentive to similar colors and textures, may be able to see the larger pattern.

2: A tale of devastation

Ruth 1:1-5

(1) In the days when the chieftains ruled, there was a famine in the land; and a man of Bethlehem in Judah, with his wife and two sons, went to reside in the country of Moab. (2) The man's name was Elimelech, his wife's name was Naomi, and his two sons were named Mahlon and Chilion—Ephrathites of Bethlehem in Judah. They came to the country of Moab and remained there. (3) Elimelech, Naomi's husband, died; and she was left with her two sons. (4) They married Moabite women, one named Orpah and the other Ruth, and they lived there about ten years. (5) Then those two—Mahlon and Chilion—also died; so the woman was left without her two sons and without her husband.

רות א' א'-ה'

(א) ויהי בימי שפוט השפטים ויהי רעב בארץ
וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדני מואב
הוא ואשתו ושני בניהו (ב) ושם האיש אלימלך
ושם אשתו נעמי ושם שני בניהו מחלון וכליון
אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדני מואב
ויהיו שם (ג) וימת אלימלך איש נעמי ותשא
היא ושני בניהו (ד) וישאו להם נשים מאביות
שם האחת ערפא ושם השנית רות וישבו שם
כעשר שנים (ה) וימותו גם שניהם מחלון
וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאשה:

Ruth 1:19-21

(19) and the two went on until they reached Bethlehem. When they arrived in Bethlehem, the whole city buzzed with excitement over them. The women said, “Can this be Naomi?” (20) “Do not call me Naomi,” she replied. “Call me Mara, for Shaddai has made my lot very bitter. (21) I went away full, and the LORD has brought me back empty. How can you call me Naomi, when the LORD has dealt harshly with me, when Shaddai has brought misfortune upon me!”

רות א' י"ט-כ"א

(יט) ותלכנה שתיהם עד-באנה בית לחם ויהי
כבאנה לבית לחם ותהם כל-העיר עליהן
ותאמרנה הנאת נעמי (כ) ותאמר אליהן אל-
תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי-המר שדני לי
מאד (כא) אני מלאה הלקתי וריקם השיבני
יהיה למה תקראנה לי נעמי ויהיה ענה בי ושדני
הרע לי:

3. Precedents in Judges

Judges 1:1-3

(1) After the death of Joshua, the Israelites inquired of the LORD, “Which of us shall be the first to go up against the Canaanites and attack them?” (2) The LORD replied, “Let [the tribe of] Judah go up. I now deliver the land into their hands.” (3) Judah then said to their brother-tribe Simeon, “Come up with us to our allotted territory and let us attack the Canaanites, and then we will go with you to your allotted territory.” So Simeon joined them.

Judges 17:7-8

(7) There was a young man from Bethlehem of Judah, from the clan seat of Judah; he was a Levite and had resided there as a sojourner. (8) This man had left the town of Bethlehem of Judah to take up residence wherever he could find a place. On his way, he came to the house of Micah in the hill country of Ephraim.

Judges 18:1

(1) In those days there was no king in Israel, and in those days the tribe of Dan was seeking a territory in which to settle; for to that day no territory had fallen to their lot among the tribes of Israel.

Judges 8:5-6

(5) He said to the people of Succoth, “Please give some loaves of bread to the men who are following me, for they are famished, and I am pursuing Zebah and Zalmunna, the kings of Midian.” (6) But the officials of Succoth replied, “Are Zebah and Zalmunna already in your hands, that we should give bread to your troops?”

Judges 18:18-19

(18) while those men entered Micah’s house and took the sculptured image, the molten image, the ephod, and the household gods. The priest said to them, “What are you doing?” (19) But they said to him, “Be quiet; put your hand on your mouth! Come with us and be our father and priest. Would you rather be priest to one man’s household or be priest to a tribe and clan in Israel?”

שופטים א':א-ג'

(א) וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁאַלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּיהוָה לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה-לָּנוּ אֶל-הַכְּנָעֲנִי בַתְּחִלָּה לְהִלָּחֵם בּוֹ: (ב) וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוּדָה יַעֲלֶה הַנֶּגֶה נִתְּתִי אֶת-הָאָרֶץ בְּיָדוֹ: (ג) וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְשִׁמְעוֹן אַחִיו עֲלֵה אִתִּי בְּגוֹרְלִי וְנִלְחַמְהָ בְּכַנְעָנִי וְהִלְכֹתִי גַם-אֲנִי אִתְּךָ בְּגוֹרְלֶךָ וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ שִׁמְעוֹן:

שופטים י"ז:ז-ח'

(ז) וַיְהִי-נֶעֱרַר מִבֵּית לָחֵם יְהוּדָה מִמִּשְׁפַּחַת יְהוּדָה וְהוּא לֹוִי וְהוּא גֵר-שָׁם: (ח) וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ מִהָעִיר מִבֵּית לָחֵם יְהוּדָה לְגוֹר בְּאֶשְׁרָיִם יִמְצֵא וַיָּבֵא הָרֶ-אֶפְרַיִם עַד-בֵּית מִיכָה לַעֲשׂוֹת דְּרָבוֹ:

שופטים י"ח:א'

(א) בַּיָּמִים הָהֵם אִין מְלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל וּבַיָּמִים הָהֵם שָׁבַט הַדָּנִי מִבְּקֹשְׁלוֹ נָחֲלָה לְשֹׁבֵת כִּי לֹא-נָפְלָה לוֹ עַד-הַיּוֹם הַהוּא בְּתוֹךְ-שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל בְּנַחֲלָה: (ס)

שופטים ח':ה'-ו'

(ה) וַיֹּאמֶר לְאַנְשֵׁי סְכוֹת תְּנוּ-נָא כִּפְרוֹת לָחֵם לָעָם אֲשֶׁר בְּרִגְלֵי כַּי-עֵיפִים הֵם וְאַנְכִי רֹדֵף אַחֲרַי גִּבַּח וְצִלְמֻנֶּע מִלְכֵי מִדְיָן: (ו) וַיֹּאמֶר שָׂרֵי סְכוֹת הֲכֹר גִּבַּח וְצִלְמֻנֶּע עִתָּה בְּיָדְךָ כַּי-נִתְּנוּ לְצַבָּאָה לָחֵם:

שופטים י"ח:י"ח-י"ט

(יח) וְאֵלֶּה בָּאוּ בֵּית מִיכָה וַיִּקְחוּ אֶת-פְּסֶל הָאֲפֹד וְאֶת-הַתְּרָפִים וְאֶת-הַמַּסְכָּה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַכֹּהֵן מָה אַתֶּם עוֹשִׂים: (יט) וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַחֲרַשׁ שָׁיִם-יָדָךְ עַל-פִּיךָ וְלֶךָ עִמָּנוּ וְהָיָה-לָּנוּ לְאָב וּלְכַהֵן הַטּוֹב וְהָיִתָּה כַּהֵן לְבֵית אִישׁ אֶחָד אוֹ הָיִתָּה כַּהֵן לְשֹׁבֵט וְלִמִּשְׁפַּחַת בְּיִשְׂרָאֵל:

4: Older precedents

Genesis 13:1-13

(1) From Egypt, Abram went up into the Negeb, with his wife and all that he possessed, together with Lot... (4) the site of the altar that he had built there at first; and there Abram invoked the LORD by name... (6) so that the land could not support them staying together; for their possessions were so great that they could not remain together. (7) And there was quarreling between the herdsmen of Abram's cattle and those of Lot's cattle.—The Canaanites and Perizzites were then dwelling in the land.— (8) Abram said to Lot, “Let there be no strife between you and me, between my herdsmen and yours, for we are kinsmen. (9) Is not the whole land before you? Let us separate: if you go north, I will go south; and if you go south, I will go north.” (10) Lot looked about him and saw how well watered was the whole plain of the Jordan, all of it—this was before the LORD had destroyed Sodom and Gomorrah—all the way to Zoar, like the garden of the LORD, like the land of Egypt. (11) So Lot chose for himself the whole plain of the Jordan, and Lot journeyed eastward. Thus they parted from each other; (12) Abram remained in the land of Canaan, while Lot settled in the cities of the Plain, pitching his tents near Sodom. (13) Now the inhabitants of Sodom were very wicked sinners against the LORD.

Deuteronomy 23:4-5

(4) No Ammonite or Moabite shall be admitted into the congregation of the LORD; none of their descendants, even in the tenth generation, shall ever be admitted into the congregation of the LORD, (5) because they did not meet you with food and water on your journey after you left Egypt, and because they hired Balaam son of Beor, from Pethor of Aram-naharaim, to curse you.—

בראשית י"ג:א'-י"ג

(א) וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הַזֶּה וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־
אֲשֶׁר־לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הַנְּגֻבָה... (ד) אֶל־מְקוֹם
הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־עָשָׂה שָׁם בְּרֵאשִׁיטָה וַיִּקְרָא שָׁם
אֶבְרָם בְּשֵׁם יְהוָה... (ו) וְלֹא־נִשְׂאָ אֶתֶם הָאֲרָץ
לְשִׁבֹת יַחְדָּו כִּי־הִגָּה רְכוּשָׁם רָב וְלֹא יִכְלוּ
לְשִׁבֹת יַחְדָּו: (ז) וַיְהִי־רִיב בֵּין רַעֲיֵי מִקְנֵה־
אַבְרָם וּבֵין רַעֲיֵי מִקְנֵה־לוֹט וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי אֲזַיִן
יָשָׁב בְּאֲרָץ: (ח) וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־לוֹט אֶל־נָא
תְּהִי מְרִיבָה בֵּינֵינוּ וּבֵינֵיהֶם וּבֵין רַעֲיֵי רַעֲיֵיהֶם
כִּי־אֲנִישִׁים אַחִים אֲנַחְנוּ: (ט) הֲלֹא כָל־הָאֲרָץ
לְפָנֶיהָ הִפְרִד נָא מֵעַלְיָ אִם־הִשְׁמַאל וְאִם־הַיְמָנָה
וְאִם־הַיְמִין וְאִשְׁמְאִלָּהּ: (י) וַיִּשְׂא־לוֹט אֶת־
עֵינָיו וַיִּרְאֵהָ אֶת־כָּל־כַּפְּרֵי הַיַּרְדֵּן כִּי כָלָהּ מִשְׁקָהּ
לְפָנָיו וְשַׁחַת יְהוָה אֶת־סֹדֶם וְאֶת־עַמְרָה כְּגֹן־
יְהוָה כְּאֲרָץ מִצְרַיִם בְּאֶכָה צָעַר: (יא) וַיִּבְחַר־
לוֹ לוֹט אֶת כָּל־כַּפְּרֵי הַיַּרְדֵּן וַיִּסַּע לוֹט מִקְדָּם
וַיִּפְרְדּוּ אִישׁ מֵעַל אַחֵיו: (יב) אַבְרָם יָשָׁב
בְּאֲרָץ־כְּנָעַן וְלוֹט יָשָׁב בְּעָרֵי הַכְּפֹר וַיֵּאָהֵל עַד־
סֹדֶם: (יג) וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחַטָּאִים לַיהוָה
מְאֹד:

דברים כ"ג:ד'-ה'

(ד) לֹא־יָבִיא עִמּוֹנִי וּמוֹאָבִי בְּקִהְלֵי יְהוָה גַּם
דֹּר עֲשִׂירִי לֹא־יָבִיא לָהֶם בְּקִהְלֵי יְהוָה עַד־
עוֹלָם: (ה) עַל־דִּבְרֵי אֲשֶׁר לֹא־קָדְמוּ אֶתְכֶם
בְּלַחֲמֵם וּבִמְיָם בְּדַרְךָ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר
שָׂכַר עֲלֵיהֶם אֶת־בְּלָעָם בֶּן־בְּעוֹר מִפְּתוֹר אֲרָם
נְהַרְיָם לְקַלְלָהּ:

5: The turning point

Ruth 1:8-18

(8) But Naomi said to her two daughters-in-law, “Turn back, each of you to her mother’s house. May the LORD deal kindly with you, as you have dealt with the dead and with me! (9) May the LORD grant that each of you find security in the house of a husband!” And she kissed them farewell. They broke into weeping (10) and said to her, “No, we will return with you to your people.” (11) But Naomi replied, “Turn back, my daughters! Why should you go with me? Have I any more sons in my body who might be husbands for you? (12) Turn back, my daughters, for I am too old to be married. Even if I thought there was hope for me, even if I were married tonight and I also bore sons, (13) should you wait for them to grow up? Should you on their account debar yourselves from marriage? Oh no, my daughters! My lot is far more bitter than yours, for the hand of the LORD has struck out against me.” (14) They broke into weeping again, and Orpah kissed her mother-in-law farewell. But Ruth clung to her. (15) So she said, “See, your sister-in-law has returned to her people and her gods. Go follow your sister-in-law.”

(16) But Ruth replied, “Do not urge me to leave you, to turn back and not follow you. For wherever you go, I will go; wherever you lodge, I will lodge; your people shall be my people, and your God my God. (17) Where you die, I will die, and there I will be buried. Thus and more may the LORD do to me if anything but death parts me from you.”

(18) When [Naomi] saw how determined she was to go with her, she ceased to argue with her;

רות א':ח'-י"ח

(ח) ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכןה
שבנה אשה לבית אמה (יעשה) [יעשה]
יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם-
המתים ועמדי: (ט) יתן יהוה לכם ומצאן
מנוחה אשה בית אישה ותשק להן
ותשאנה קולן ותבכינה: (י) ותאמרנה לה
כייאתך נשוב לעמך: (יא) ותאמר נעמי
שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד-לי
בנים במעלי והינו לכם לאנשים: (יב) שבנה
בנתי לכן כייזקנתי מהיות לאיש כיי
אמרתי יש-לי תקוה גם הייתי הלילה
לאיש וגם ילדתי בנים: (יג) הלהן ו
תשבונה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה
לבתי היות לאיש אל בנתי כיימר-לי
מאד מכם כייצאה בי יד-יהוה: (יד)
ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה
לחמותה ורות דבקה בה: (טו) ותאמר הנה
שבה יבמתך אל-עמך ואל-אלהיה שובי

(טז) ותאמר רות אל-תפגעיי-בי לעזבך
לשוב מאחריך כיי אל-אשר תלכי אלה
ובאשר תליני אליו עמך עמי ואלהיה
אלהי: (יז) באשר תמותי אמות ושם
אקבר בה יעשה יהוה לי וכה יוסיף כיי
המלוח יתריד בניי ורייר.

(יח) ותרא כיי מתאמצת היא ללכת אתה
ותחדל לדבר אליה:

6. The way up

Ruth 2:8-12

(8) Boaz said to Ruth, “Listen to me, daughter. Don’t go to glean in another field. Don’t go elsewhere, but stay here close to my girls. (9) Keep your eyes on the field they are reaping, and follow them. I have ordered the men not to molest you. And when you are thirsty, go to the jars and drink some of [the water] that the men have drawn.”

(10) She prostrated herself with her face to the ground, and said to him, “Why are you so kind as to single me out, when I am a foreigner?”

(11) Boaz said in reply, “I have been told of all that you did for your mother-in-law after the death of your husband, how you left your father and mother and the land of your birth and came to a people you had not known before. (12) May the LORD reward your deeds. May you have a full recompense from the LORD, the God of Israel, under whose wings you have sought refuge!”

Ruth 4:9-12

(9) And Boaz said to the elders and to the rest of the people, “You are witnesses today that I am acquiring from Naomi all that belonged to Elimelech and all that belonged to Chilion and Mahlon. (10) I am also acquiring Ruth the Moabite, the wife of Mahlon, as my wife, so as to perpetuate the name of the deceased upon his estate, that the name of the deceased may not disappear from among his kinsmen and from the gate of his home town. You are witnesses today.”

(11) All the people at the gate and the elders answered, “We are. May the LORD make the woman who is coming into your house like Rachel and Leah, both of whom built up the House of Israel! Prosper in Ephrathah and perpetuate your name in Bethlehem!

(12) And may your house be like the house of Perez whom Tamar bore to Judah—through the offspring which the LORD will give you by this young woman.”

רות ב:ח'-י"ב

(ח) ויאמר בעז אלרות הלוא שמעת בת' אל תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם נעורתי (ט) עיניך בשדה אשר יקצרו והלכת אחריהן הלוא צניתי את הנערם לבלתי נגעך וצמת והלכת אל הכלים ושתי' מיאמר יזארונו הנערים.

(י) ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אלי מדוע מצאתי חן בעיניך להפירני ואנכי נכריה:

(יא) ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אבי ואמה וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום (יב) ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו:

רות ד:ט'-י"ב

(ט) ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי קניתי את פל אשר לאימלה ואת כל אשר לכליון ומחלוז מיד נעמי (י) וגם את רות המאביה אשת מחלוז קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יפרת שם המת מעם אחיו ומשטר מהומו עדים אתם היום.

(יא) ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם (יב) ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מיהודע אשר יתן יהוה לה מוהנערה הזאת:

7. A history of namelessness

Judges 13:2

(2) There was a certain man from Zorah, of the stock of Dan, whose name was Manoah. His wife was barren and had borne no children.

שופטים י"ג:ב'

(ב) וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצֹּרְעָה מִמְשֻׁפְּחַת הַדְּנִי וּשְׁמוֹ מְנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ עֲקָרָה וְלֹא יָלְדָה:

Judges 17:1-2

(1) There was a man in the hill country of Ephraim whose name was Micah. (2) He said to his mother, "The eleven hundred shekels of silver that were taken from you, so that you uttered an imprecation which you repeated in my hearing—I have that silver; I took it." "Blessed of the LORD be my son," said his mother.

שופטים י"ז:א'-ב'

(א) וַיְהִי אִישׁ מִהַר-אֶפְרַיִם וּשְׁמוֹ מִיכָהוּ: (ב) וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ אֵלַי וּמֵאֵה הַכֶּסֶף אֲשֶׁר לָקַחְתָּ לִּי וְאֵתִי [וְאֵת] אֶלִיתִי וְגַם אָמַרְתְּ בְּאָזְנִי הִנֵּה הַכֶּסֶף אֵתִי אָנֹכִי לָקַחְתָּ וַתֹּאמֶר אִמּוֹ בְרוּךְ בְּנִי לַיהוָה:

Judges 19:1

(1) In those days, when there was no king in Israel, a Levite residing at the other end of the hill country of Ephraim took to himself a concubine from Bethlehem in Judah.

שופטים י"ט:א'

(א) וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וּמִלָּה אִין בְּיִשְׂרָאֵל וַיְהִי אִישׁ לְוִי גֵר בְּיַרְכְּתֵי הַר-אֶפְרַיִם וַיִּקַּח-לוֹ אִשָּׁה פִּילְגֶשׁ מִבֵּית לָחַם יְהוּדָה:

Ruth 2:6

(6) The servant in charge of the reapers replied, "She is a Moabite girl who came back with Naomi from the country of Moab.

רות ב':ו'

(ו) וַיַּעַן הַנָּעַר הַנֹּצֵב עַל-הַקּוֹצְרִים וַיֹּאמֶר נְעָרָה מוֹאֲבִיָּה הִיא הַשָּׁבָה עִם-נְעָמִי מִשְׁדֵּה מוֹאָב:

8. A new hope

I Samuel 1:1-8

(1) There was a man from Ramathaim of the Zuphites, in the hill country of Ephraim, whose name was Elkanah son of Jeroham son of Elihu son of Tohu son of Zuph, an Ephraimite. (2) He had two wives, one named Hannah and the other Peninnah; Peninnah had children, but Hannah was childless.

(3) This man used to go up from his town every year to worship and to offer sacrifice to the LORD of Hosts at Shiloh.—Hophni and Phinehas, the two sons of Eli, were priests of the LORD there.

(4) One such day, Elkanah offered a sacrifice. He used to give portions to his wife Peninnah and to all her sons and daughters; (5) but to Hannah he would give one portion only—though Hannah was his favorite—for the LORD had closed her womb. (6) Moreover, her rival, to make her miserable, would taunt her that the LORD had closed her womb. (7) This happened year after year: Every time she went up to the House of the LORD, the other would taunt her, so that she wept and would not eat.

(8) Her husband Elkanah said to her, “Hannah, why are you crying and why aren’t you eating? Why are you so sad? Am I not more devoted to you than ten sons?”

שמואל א א' א'-ח'

(א) וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִזִּמְהַרְמְתַיִם צוֹפִים מִתֵּר אֶפְרַיִם וּשְׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶן־רְחֵם בֶּן־אֵלִיהוּא בֶן־תְּחוּ בֶן־צוּף אֶפְרַתִּי: (ב) וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם אַחַת חַנָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פְּנִינָה וַיְהִי לְפְנִינָה יָלָדִים וּלְחַנָּה אִיזוּ יָלָדִים:

(ג) וְעָלָה הָאִישׁ הַהוּא מֵעִירוֹ מִיָּמִים וַיְמַלֶּמֶה לְהַשְׁתַּחֲוֹת וְלִזְבֹּחַ לַיהוָה צְבָאוֹת בְּשִׁלֹּה וְשָׁם שְׁנֵי בְנֵי־עֲלִי חֹפְנִי וּפְנִיחָס כַּהֲנִים לַיהוָה:

(ד) וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה וַנְּתַן לְפְנִינָה אֲשֶׁתּוֹ וְלִכְל־בְּנֵיהָ וּבְנוֹתֶיהָ מְנוֹת: (ה) וּלְחַנָּה יָתַן מְנָה אַחַת אַפְּיִים כִּי אֶת־חַנָּה אָהָב וַיְהוֶה סָגֵר רַחֲמָהּ: (ו) וּכְעֶסְתָּה צָרְתָּה גַם־כְּעֶס בְּעַבּוֹר הִרְעַמָּה כִּי־סָגֵר יְהוָה בְּעַד רַחֲמָהּ: (ז) וְכֹן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְּשָׁנָה מִדֵּי עֲלֹתָהּ בְּבֵית יְהוָה כִּי חֲרַסְתָּהּ וְחָרְבָהּ וְלֹא חָאֵרָל:

(ח) וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִשָּׁה חַנָּה לָמָּה תִבְכִּי וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי וְלָמָּה יִרַע לְבַבְךָ הַלּוֹא אָנֹכִי טוֹב לָךְ מֵעֲשָׂרָה בָּנִים: